

Κυριακή 27η Ἰουλίου 2025

Κυριακή Ζ΄ Ματθαίου.

(Ματθ. 9, 27 – 35).

«Οἱ δέ ἐξελθόντες διεφήμισαν αὐτόν ἐν ὅλῃ τῇ γῆ ἐκείνῃ» (Ματθ. 9, 31).

Σήμερα βλέπουμε τόν Ἰησοῦ νά ἐπιτελεῖ δύο θαύματα. Χαρίζει τό φῶς σέ δύο τυφλούς καί θεραπεύει ἕναν δαιμονισμένο κωφό. Γράφει ὁ εὐαγγελιστής Ματθαῖος πώς οἱ τυφλοί, ὅταν ἔλαβαν τό φῶς τους, παρότι τούς εἶπε ὁ Κύριος νά μή διαδώσουν τό θαῦμα Του, «οἱ δέ ἐξελθόντες διεφήμισαν αὐτόν ἐν ὅλῃ τῇ γῆ ἐκείνῃ». Ἡ χαριτωμένη αὐτή ἀνυπακοή ἦταν μία κίνηση αὐθόρμητης εὐγνωμοσύνης πρὸς τόν Εὐεργέτη τους. Δέν μπορούσαν νά κρατήσουν μυστικό τό καλό πού δέχτηκαν. Δέν μπορούσαν νά μείνουν σιωπηλοί τή στιγμή πού τό σκοτάδι διαλύθηκε ἀπό τήν ὑπαρξή τους. Μίλησαν, φώναξαν, ἰκέτεψαν γιά νά ζητήσουν τή θεραπεία. Πίστεψαν βαθιά ὅτι ὁ Ἰησοῦς μπορεί

καί θέλει νά τούς θεραπεύσει. Τώρα, πού ἔλαβαν τό ζητούμενο, δέν ἦταν δυνατόν νά κρύψουν τήν εὐεργεσία.

«Οἱ δέ ἐξεληθόντες διεφήμισαν αὐτόν ἐν ὅλῃ τῇ γῆ ἐκείνῃ». Οἱ δύο πρῶην τυφλοί, «ἐξεληθόντες» ἀπ' ὅλα τά πλαίσια καί τίς φόρμες, «διεφήμισαν» τόν Χριστό σέ ὅλο τό περιβάλλον τους. Στή δική τους κατάσταση βρισκόμαστε ὅλοι μας. Μπορεῖ νά μὴν ὑποφέρουμε ἀπό σωματική τύφλωση, ἀλλά δέν εἶναι λίγες οἱ φορές πού τό σκοτάδι καταλαμβάνει τήν ψυχή καί τό μυαλό μας. Ἡ πνευματική τύφλωση εἶναι ἐξίσου ἐπίπονη καί ἐπικίνδυνη μέ τή σωματική. Ὅπως αὐτός πού δέν βλέπει μέ τά μάτια τοῦ σώματος, μπορεῖ νά ἔχει κάποιο ἀτύχημα, ἐνῶ παράλληλα στερεῖται τήν ὁμορφιά γύρω του, ἔτσι καί ἐκεῖνος πού τυφλώθηκε πνευματικά, μπορεῖ νά σκοντάψει στίς παγίδες τοῦ κακοῦ καί ταυτόχρονα στερεῖται τήν ὁμορφιά τῶν δώρων τοῦ Θεοῦ πού τόν περιβάλλουν. Ὁ πνευματικά τυφλός δέν ἀντιλαμβάνεται τήν ἀγάπη, δέν ἐκτιμᾷ τήν τιμιότητα, δέν ἀναπαύεται στήν καθαρότητα, δέν χαίρεται στήν ἀρετή, δέν προσδοκᾷ τήν ἐλπίδα. Ὁ πνευματικά τυφλός ἔχασε

τόν Θεό, ἔχασε τόν ἑαυτό του, ἔχασε καί τόν διπλανό του. Μέσα στό σκοτάδι τῆς ἀγνοίας καί τῆς κακίας γεύεται τό πικρό ποτήρι τῆς ἀποτυχίας, τῆς μοναξιᾶς καί τῆς δυστυχίας. Ὁ Χριστός, ὅμως, δέν ἐγκαταλείπει κανέναν. Ἔρχεται κοντά σέ ὅλους καί θεραπεύει τήν πνευματική τύφλωση, ἀρκεῖ μέ τή μετάνοια νά ζητήσουμε τό θεῖο ἔλεος.

«Οἱ δέ ἐξεληθόντες διεφήμισαν αὐτόν ἐν ὅλῃ τῇ γῆ ἐκείνῃ». Ἐκεῖνοι πού βρῆκαν τό φῶς διαφήμισαν τό Χριστό παντοῦ. Ἐμεῖς, πού θεραπευόμαστε ἀπό τήν πνευματική τύφλωση, πῶς θά διαφημίσουμε τόν Εὐεργέτη μας; Πῶς θά δείξουμε στόν Εὐεργέτη τήν ἀπέραντη εὐγνωμοσύνη μας γιά τά δῶρα Του; Θά κάνουμε ὅ,τι ἔκαναν καί οἱ πρώην τυφλοί. Θά Τόν διαφημίσουμε παντοῦ καί μέ κάθε εὐκαιρία.

Πρῶτον, θά Τόν διαφημίσουμε μέ τήν ἀρετή, μέ τήν ποιότητα τῆς ψυχῆς μας, μέ τήν εὐαγγελική συμπεριφορά, μέ τή χρηστοθήθειά μας. Στό πρόσωπό μας οἱ ἄνθρωποι θά βλέπουν τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, ὅταν εἴμαστε χαμογελαστοί καί εὐγενεῖς, ὅταν ἔχουμε καλοσύνη καί φιλοτιμία, ὅταν γινόμαστε ἐπιεικεῖς καί συγχωρητικοί, ὅταν ἀνοίγουμε τήν

ἀγκαλιά στους ἄλλους καί συγχωροῦμε τά λάθη τους. Ὁ Χριστός διαφημίζεται μέσ' ἀπό τή δικαιοσύνη στίς καθημερινές συναλλαγές, μέσ' ἀπό τήν καθαρότητα στίς σχέσεις, μέσ' ἀπό τόν σεβασμό στή διαφορετικότητα, μέσ' ἀπό τή συμπάρασταση καί τή συναντίληψη, μέσ' ἀπό τήν ἀνδρεία καί τή γενναιότητα στήν κοινωνική ἀδικία. Ὁ Χριστός διαφημίζεται, ὅταν ὁ πιστός προσεύχεται γιά τούς ἀδελφούς του, ὅταν κουράζεται καί ἀγρυπνεῖ γιά τήν ἐξάπλωση τῆς ἐνότητας καί τῆς ἀδελφοσύνης. Ἡ καλύτερη διαφήμιση τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ συνέπεια τῆς πίστεως καί τῆς ζωῆς τῶν παιδιῶν Του.

Δεύτερον, θά διαφημίσουμε τόν Χριστό, ὅταν κάθε φορά πού διαβάλλεται τό πρόσωπο καί ἡ διδασκαλία Του καταθέτουμε τήν ἀλήθεια. Χωρίς φανατισμό καί χωρίς συγκρούσεις ἔχουμε καθῆκον νά λέμε τό σωστό, ὅταν διαδίδεται τό ψέμα. Σέ ὅλα τά επίπεδα ἐπικοινωνίας μποροῦμε νά ἀποκαλύπτουμε τήν πλάνη καί νά καταθέτουμε τήν ἐμπειρία τῆς σχέσης μέ τόν Χριστό. Δέν θά προβάλλουμε τόν ἑαυτό μας, δέν θά διαλαλοῦμε τά κατορθώματά μας, δέν θά γινόμαστε ἀδιάκριτοι καί ὀξεις. Μέ διάκριση,

ταπείνωση, γλυκύτητα και ήρεμία θά καταθέτουμε τή διδασκαλία τοῦ Εὐαγγελίου, τήν ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας, τό παράδειγμα τῶν Ἁγίων. Ὅταν σπέρνουμε τήν ἀλήθεια, μὴν ἔχουμε μέριμνα καί ταραχή γιά τήν ἔκβαση. Ἡ ἀλήθεια ἀπό μόνη της ριζώνει καί καρποφορεῖ ἐκεῖ πού πρέπει.

«Οἱ δέ ἐξεληθόντες διεφήμισαν αὐτόν ἐν ὅλη τῇ γῆ ἐκείνῃ». Οἱ τυφλοὶ τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς διαφήμισαν τόν Κύριο στόν τόπο τους διακηρύττοντας τήν εὐεργεσία Του. Ἐμεῖς, πού κοντά στόν Χριστό βρήκαμε τό φῶς τῆς πορείας μας καί τό νόημα τῆς ζωῆς μας, ἄς βγοῦμε ἀπό κάθε δισταγμό καί ἄς Τόν διαφημίσουμε στήν καθημαγμένη κοινω- νία. Νά Τόν διαφημίσουμε μέ τόν ὀρθό τρόπο τῆς ζωῆς καί μέ τόν ὁμορφο λόγο μας, ἀπό εὐγνωμοσύνη καί ὄχι ἀπό κενοδοξία. Αὐτή τή διαφήμιση δέν τήν χρειάζεται ὁ Χριστός, διότι τίποτε δέν Τοῦ προσθέ- τει. Τήν ἔχουμε ἀνάγκη ἐμεῖς, γιά νά ἀναπαυόμαστε στή δόξα Του καί στίς ἀμέτρητες εὐλογίες πού σκορπίζει σέ ὅσους Τόν ἀντιδοξάζουν. Αὐτός εἶναι ὁ σκοπός τῆς ὑπαρξῆς μας καί ἡ δίκαιη προσμονή μας γιά πάντα. Ἀμήν.